

de kritiek van Blokker nog eens dunnetjes over. Hij keerde zich in Ad Valvas op 14 mei ook tegen Martin Bossenbroek, die hij uitmaakte voor 'hard-boiled KNIL-historicus', een verwijzing naar het Indisch leger in de koloniale tijd. Ook de Leidse historicus Klein mengde zich weer in het debat. Hij sprak smalend van de 'zwarte kousenhistorici van de VU' die 'moeite doen hun collega Langeveld te bekladden.'

### **Antwoord van Langeveld**

De Bruijn antwoordde in Ad Valvas van 28 mei, dat kritiek en waardering heel wel samen konden gaan. Hij had waardering voor 'het werk van Langeveld, die ik ken als een bekwaam en consciëntieus historicus.' Hij vond echter dat Langeveld 'zich te sterk laat leiden door zijn antipathie jegens Colijn en daardoor een vertekend beeld geeft van zijn hoofdpersoon.' En Langeveld zelf? Hij had al die tijd gezwegen, maar in Ad Valvas van 4 juni verweerde hij zich voor het eerst in geschrifte. Hij ontken- de vooringenomenheid ten opzich- te van Colijn en daagde De Bruijn uit met bewijzen te komen. Zolang die achterwege bleven, wilde hij niets weten van De Bruijns waar- dering voor zijn boek. "Lippen- dienst", oordeelde Langeveld, "want hoe kan iemand zeggen dat de schrijver van een biografie op grond van antipathie een verte- kend beeld van de gebiografeerde geeft, en tegelijk zeggen dat het een knap boek is, zoals De Bruijn doet?" Toen De Bruijn een week later in Ad Valvas Langevelts stu- die zei te waarderen als 'schel-

menroman' en 'moreel tractaat', maar het boek als psychologisch portret 'zo plat als een dubbeltje' te vinden, achtte Langeveld een verdere discussie zinloos. In Ad Valvas van 18 juni schreef hij: "Ik ben wel degelijk geïnteresseerd in discussie, maar dan het liefst op basis van concrete argumenten en niet op basis van algemeenheden." Langeveld leek duidelijk teleur- gesteld over het niveau van de discussie. Hij kan zich echter troosten met de gedachte dat zijn boek niemand onberoerd heeft gelaten. Dat is geen geringe ver- dienste. (Wim Berkelaar)

*Herman Langeveld, Dit leven van krachtig handelen. Hendrikus Colijn 1869-1944. Deel I 1869-1933. Uitg. Balans, 1998.*

### **In memoriam prof. dr. L. Geschiere (1910-1998)**

Lein Geschiere was in 1954 de grondlegger en eerste hoogleraar Frans aan de Vrije Universiteit. Daarvoor is hij docent geweest aan het Gereformeerd Gymnasium in Amsterdam. Na zijn promotie in Parijs op een proefschrift dat het Waalse dialect als onderwerp had, volgde zijn benoeming aan de VU, met als belangrijkste taak het opzetten van een volwaardige afdeling Franse Taal- en Letterkunde. Hij ontwierp het curriculum en trok enkele zeer gekwalificeerde medewerkers aan. Zonder Geschieres grote verdien- sten als grondlegger en verdediger van de belangen van Frans binnen de faculteit, zou de opleiding Frans er nu ongetwijfeld heel anders uit hebben gezien. In 1975

is hij met emeritaat gegaan, maar veel van de opvattingen die nu nog bij de opleiding Frans leven zijn op zijn inzichten terug te voeren. Hij was een zeer begaafd docent. Wie herinnert zich niet zijn colle- ges Oud-Frans, waarbij in het eer- ste jaar steevast een roman van Chrétien de Troyes regel voor regel werd gelezen en besproken. Hij wisselde zijn commentaar op de oud-Franse tekst af met directe vragen aan de studenten over een mogelijke vertaling, over syntacti- sche bijzonderheden, en over mor- fologische en fonetische ontwikke- lingen. Hij sprak iedere student altijd bij de naam aan:

"Mademoiselle Brombacher, com- ment pourrait-on expliquer cette forme particulière? Monsieur Koolstra, quelle a été l'évolution phonétique de ce mot? Madame Manusov, comment dirait-on en français moderne?" Door de beminlijkheid die hij in dat spel tussen docent en 'klas' tentoon- spreidde, nam hij alle studenten voor zich in. Maar wie dacht dat hij de professor wel om zijn vin- ger kon winden, kwam bedrogen uit. Onder de vriendelijkheid, de aandacht en het begrip voor een- ieder school tegelijkertijd Geschieres onwrikbare wil om zijn inzichten te realiseren en zijn doel te bereiken.

Oud-studenten en docenten Frans zullen zich hem blijven herinneren als de verdienstelijke grondlegger en de gewaardeerde docent, die meer dan twintig jaar lang zijn stempel op de afdeling heeft gedrukt (L.H. Hoek, voorzitter Opleiding Frans).